

KURYER LITEWSKI

Za pozwoleniem Najwyższego Rządu Najjaśniejszego
CESARZA Imperatora Caley Rossyi.

z Wilna ^{23. Lutego} _{6. Marca} Roku 1799. we Szrodę.

z Petersburga ^{15. Lutego.} _{29.}

Generalowie Lieutenanci: Bardakow, Czertkow, i Kozlatiew uwalniają się od służby; dwaj ostatni z najlaskawszym dozwoleniem noszenia munduru; General Kozlatiew otrzymał pensją półowy gaży dawniejszej. Półku Kirassyerow Graffa Sotikowa 2. Półkownik Mussin Puszkina otrzymał rangę General-Maiora; i Szefa półku Kirassyerow Bardakowa. Regimentu Muszkietyerow Graffa Kochowskiego Podpółkownik Tawro został Półkownikiem.

General Maior Baron Tizenhaüzen otrzymał rangę Generala Lieutenanta. Leibhuzarskiego półku General Maior Frolowskoy uwolniony od służby. Huzarskiego półku Szewicza Półkownik Iwanow naznaczony Brigad Maiorem Kawaleryi; w armii Generala Infanteryi De Lasci. Szef Dragońskiego półku pod swoim imieniem General Maior Chastatow uwalnia się od służby.

Na miejscu jego Szefem pomienionego półku naznaczony półku Kirassyerow Czewkina Półkownik Glassenap; z rangą General-Maiora. Woyska Dońskiego Podpółkownik Grekow 8. został Półkownikiem. Za porządne przyprowadzenie partyi rekrutow, Stabs Kapitan Tichanowskoy, Porucznicy Purgasow i Awsienkow, Podporucznik Timofiejew, otrzymali rangę następującą z porządku.

Półku dragonii Gruszeckiego Półkownik Xiąże Guriel naznacza się onego Kommandorem. Uwolniony od służby General-Maior Titow 2, znowu do niej przyjęty, i umieszczony w armii Generala Infanteryi De Lasci. Bywszy przy zmarłym General Feld-Marszałku Xiążęciu Potemkinie Tauryjskim General-Adiutant Łazariew uwalnia się od obowiązku; w stopniu Nadwornego Konsiliarza.

Podobnym sposobem uwolnieni od służby: Szef Leibkirassyerskiego półku JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ge-

neral-Maior Obreskow 2. Huzarskiego półku Szewicza Kommandor General-Maior Obreskow 3. JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Brigad-Maior Półkownik Obreskow. Fligel Adiutant Tolbuchin naznacza się Brigad-Maiorem Kawaleryi JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI.

Otrzymał rangę General-Lieutenantów General-Maiorowie: Woyska Dońskiego Leonow. Szef regimentu garnizonowego pod swoim imieniem Ekboin. Zostają General-Maiorami Półkownicy: Huzarskiego półku Nikoricy; Likoszin naznaczony Kommandorem półku Huzarskiego Szewicza. Półku Kirassyerskiego Michelsona 1, Esipow, naznaczony Szefem Leibkirassyerskiego półku JEGY IMPERATORSKIEY MOSCI. Leibgwardyi Izmajłowskiej Jazykow; regimentu garnizonowego Archarowa Tuchotina; Leibgwardyi Preobrażeńskiej Fiedorow, naznaczony Kommandorem bywszego batalionu Generala Kozlatiewa.

Zostają Podpółkownicy Półkownikami: regimentu muszkietyerow Arbeniewa Mickoy; regimentu muszkietyerow Rozena Ganzaj; garnizonowego Wyrubowa 1, Szalini; Kirassyerow Kozensa Dechterow; od Inżynierow w Owidiopolu Ferster; Kirassyerow Gudowicza 4. Głowieński; muszkietyerow Arseniewa 2. Kupferszmit, Leibgwardyi Preobrażeńskiej Kapitan Szepelaw.

Teyże Preobrażeńskiej Leibgwardyi General-Maior Liwen 1. naznacza się oney Kommandorem. General-Adiutant Xiąże Galiczin uwolniony od służby. Znajdujący się w Collegium woijnym General-Maior Xiąże Gorczakow, i regimentu muszkietyerow Siedmorackiego Maior Baron Rozen naznaczeni Wolonterami do armii General Feld-Marszałka Graffa Suworowa Rimnikskiego. General-Maiorowi Millerowi 1, oświadczone ukontentowanie, za rychłe umundorowanie i wyćwiczenie przystanych do regimentu rekrutow.

Z Jass i Constantinopola przystano doniesienie, że wiadomy przeciw Ottomańskiej Porcie buntownik Passwan-Oglou, przestraszony będąc ruszeniem wojsk Rosyjskich ku Widdinowi, wszedł w ugodę z Kapitanem Baszą; a upokorzywszy się przyjął rangę Kapidgi-Baszy, z obietnicą dostojenstwa Baszy Trzytulnego. D. 15. Stycznia wojsko przy nim będące rozwiązano, bramy Widdinu otwarte, a komunikacja między pomienionym miastem i obywatelami okolicznemi przywrócona została.

Za Najwyższym rozkazem Generał Prokurator donosi: Siebieskiego. Powiatu Obywatelowi Hłasce, skarżącemu się na Rząd Litewski, o niezwrócenie iemu zbiegłych 30 ludzi, znajdujących się w dobrach Bortniewicza i Czechowicza, odpowiedziano: z raportu od Gubernatora wziętego pokazało się, iż niektórzy z pomienionych ludzi osiadłszy na gruncie weszli w pogłówny spis, inni już do właściciela powrócili.

z Wiednia 17 Lutego z Gazety Hamburgskiej.

Rapporta ze Włoch przysłane donoszą, iż Generał Championnet bardzo wiele stracił żołnierza w bitwie z Lazzaronami stoczony między Capuą i Neapolem; wszyscy nieustannie wołali; śmierć Francuzom. Do portu pomienioney stolicy pod czas armistycium zawinęły dwa Genueńskie okręta ładowne strzelbą dla republikanckiej armii. Zabrana przez obywatelów Neapolitańskich posłużyła onym do uzbrojenia się przeciw nieprzyjacielowi.

Listy od granic Tureckich tę między innymi najważniejszą wiadomość przyniosły, że buntownik Passwan Oglou po długich negocyacjach broń złożył i poddał się wysokiej Porcie. Wielki Sułtan dał upokorzonemu wielkorządy Widdnu, powiaty Kraiowa, i Kraina, z obowiązkiem płacenia haraczu zwyczajnego. Po przywróconey szczęśliwie spokojności, mamy nadzieję nieomylną, iż handel Austriacki i Węgierski w Prowincyach Ottomańskich po chwili zakwitnie.

10. Batalionom Austriackim kazano pośpieszać na wzmocnienie armii naszych we Włoszech i Bawaryi. Wszystkie są wzięte z rezerwy w Czechach i Niższej Austrii rozłożoney. Artillerya główna z Pragi ruszyła; garnizon stolicy naszej czeka pierwszego skinienia. Odnawia się pogłoska, iż stołeczne miasto wyspy Corfou szturmem dobyte zostało, garnizon w pień wycięty.

Austriackie wojska stojące w okolicach Werony, Vicenza, &c. rewiją zakończyły; regimentom nowo przybyłym wykonać przysięgę wierności kazano; wszy-

stkie inne od brzegów Po i Adige są w poruszeniu. Generał Melas 60 letni weteran wzbraniał się przyjąć najwyższą Komendę w Prowincyach niegdy Weneckich; Cesarz Jmć pochwaliwszy skromność ryce-rza, wybór swój łaskawie potwierdził.

Wiadoma dziś jest przyczyna powstania Neapolitańskich Lazzaranów i całego ludu przeciwko Francuzom i nowosci stronnikom. Wice-Król Xiążę Pignatelli podpisawszy armistycium, ogłosił, ażeby mających przybyć do stolicy Kommissarzów od Generała Championnet dobrze przyjąć; ci z sobą przyprowadzić mieli 500 żołnierza. Przejęte listy bardziej jeszcze zapaliły umysły. Ztąd przyszło do krwawych mordów w mieście, i na polu z wojskiem Francuzkim; których nie mamy opisanja dokładnego; to tylko pewna, iż więcej 100 tysięcy uzbroionego ludu ruszyło do potkania z nieprzyjacielem.

Wszystkie bataliony wojska swiego Cesarz Jmć 100 ludźmi powiększyć rozkazał. Ofiary patriotyczne dotąd nie ustają w Monarchii Austriackiej. Niedawno Kupiec w mieście naszym osiadły, darował garnizonowi bardzo wiele rozmaitego futra, które żołnierzom posłużyło w czasie mrozów nadzwyczajnych jakie mieliśmy pod czas zimy terazniejszey. Wezbrany Dunaj niezmiernie szkody poczynił na wielu miejscach.

Przed dwoma dniami trzech razem gońców przybiegło, z Paryża, Berlina, i od Arcy-Xiążęcia Karola z Friedberg. Za zbliżeniem się wiosny większe coraz widziemy przygotowania wojenne; o negocyacyach nic nie wiadomo; to pewna, że u nas nikt nie ma nadziei przedłużenia pokoju; zwłaszcza gdy Direktoryat nie chce we Włoszech rzeczy postawić na tym stopniu na jakim były w czasie traktatu Campo Formio; a tym bardziej w Neapolu niedawno naiechanym.

Y to nie wątpliwa, że wdanie się Dworu Hiszpańskiego nie wzięło szczęśliwego skutku. Goniec od Kawalera Azzara przysłany, nappierwey tu przywiózł wiadomość, iż Generał Mack udał się do obozu Francuzkiego pod Capuą, w czasie armistycium, iak tylko postrzegł zamieszania powstające w Neapolu. Generał Melas za dwa dni najdaley wyjeżdża do Werony, gdzie obemyje główną komendę.

Donoszą z Triestu, iż garnizon Francuzki twierdzę Valette na wyspie Malcie poddał przez kapitulacyą Anglikom, którzy razem w porcie stojące okręta zabrać mieli. Czekamy raportów urzędowych. Cesarz Jmć Regencyi Austrii wyższy rozkazał wyliczyć znaczną summę pieniędzy, do rozdania między obywatelów krajowych, którzy podczas tegorocznych wylewów Dunaju najwięcej szkodowali.

Niepomyślne wiadomości przysłane z Neapolitańskiego kraju, przyspieszyły u nas rozpoczęcie przygotowania do wojny. Regimentom Węgierskim do granicy Włoskiej ciągnąć iak nayrychley kazano. Armia rezerwowa od 45. tysięcy, pod Laybach obozem stanie. Dnia wczorayszego dokonano kontrakta z liwraantami. Jesli wojna się zacznie, cztery armie razem dokazywać będą przeciwko nieprzyjacielowi.

z Constantinopola 22. Stycznia z Gazety Hamburgskiej.

Rząd Francuzki prosił Posłów: Hiszpańskiego, Szwedzkiego, i Batawskiego, ażeby Ottomańskiej Porcie podali propozycje do ugody; oświadczając, iż dawne związki odnowić chciała, ustąpić Wielkiemu Sultanowi wszystkie wyspy na Adriatyckiej odnodze, ze wszystkimi miastami lądowemi, które niegdy do Wenetow w Albanii i Grecyi należały; nawet Corfou, Zante, i Cephalonia, chociaż dwie ostatnie Francya przez wojnę utraciła.

Ostatnim warunkiem przyszłego pokoju bydź miało wyprowadzenie armii Generała Buonaparte z Egiptu wraz po zastanowieniu z obu stron nieprzyjacielskich krokow. Lecz odpowiedziała Porta, że Dyrektoryat zrywając bez żadney przyczyny dawne przymierza, i najeżdżając Egipt, przymusił Wielkiego Sultana wchodzić w nowe traktaty; tym statecznie wiernym bydź pragnie Turecki Monarcha.

Za radą Kapitana Sidney Smith Porta ustanowić kazala telegrafy, chcąc rychley niż dotąd odbierać rapporta z Egiptu urzędowe. Powiadaia, iż w krótcie nowe przymierze z Domem Austryackim podpisane będzie. Wielki Sultan Meheмета Effendi naznaczył Ministrem swoim u Dworu Berlińskiego, i nie mieszkając pospieszać onemu roszkazal na sprawowanie urzędu.

Statek Francuzki z portu Alexandryjskiego wyszedszy pod żagle, zchwytyany został przez Tureckiego Korsarza, i zprowadzony do Chio; znajdowało się na nim 45. ludzi: o uwolnienie niektórych dopomnia się Poseł Angielski, ponieważ należeli do liczby jeńców w Aboukir zabranych. Powiadaia iż w armii Generała Buonaparte panują zaraźliwe choroby, któremi znacznie jest osłabiona.

Z 240. Francuzow na wyspie S. Maure uwięzionych, 40. w drodze umarło od zbytecznego zimna. Ucięte ich głowy są utkwione na bramach pałacu. Porta Oficyerom narodow zprzymierzonych pozwoliła w Albanii lud wojenny zaciągać w służbę Króla Jmci Dwóch Sicilii. Przed kilkodniami w stolicy naszey mieliśmy pożar; ten jednak szczęściem nie uczynił takiej

szkody, iakich dawniey w podobnym zdarzeniu doznawał Constantinopol.

Zpuszczono u nas na wodę trzy wojenne okręta, pod dyrekcją Konstruktora Le Brun zbudowane; z nich ieden od 80. armat. Wielki Sultan był przytomny całemu obrządkowi; gdy zaś powracał do arsenału, witały Monarchę gęstym strzelaniem Angielskie statki na kotwicach stojące. Mrozy naprzykrzyły się Turkom; wiele osob na ulicach życie utraciło. Pocztę Wiedeńskiej dawno nie mamy; nie przybył Karawan z Belgradu.

Wielki Wezyr odwiedzając fabrykę prochową, Direktora Dainese, rodem z Weroni, hojnie obdarzył. Nawalności morskie przymusiły Eskadrę Angielską, która zamyka Alexandryę, oddalić się od brzegow Egipskich; z tey okolicznosci korzystając mnogie statki Francuzkie do Oyczyzny odplynęły. Biega w mieście pogłoska, że wyspa Corfou naostatek przez flotę zkombinowaną zaięta została.

Kapitan Sidney Smith, bawi ieszcze w naszey stolicy. Ministrowie Dworow zagranicznych, mianowicie zaś Ottomańscy, dają onemu bale wspaniałe. Od dawnego czasu nie taina była chęć Porty wystania z kraju Posła Batawskiego. Stało się; Xiążę Ypsilanti pierwszy tłumacz podał Baronowi Dedem notę, której treść następuje.

Rząd Francuzki uczynił wszelką gotowosć do najechania Egiptu, który jest kluczem do miast Świętych, Mekki i Medyny. Na nic się nie przydało Świadczenie Porty urzędowe, iż takowy postępek pobudzi do nieuchronney wojny Muzułmanow. Dyrektoryat posłał woysko do Egiptu; niażd niespodziewany zniewolił Portę do odpierania siłą napasci; od czego że była daleką, wiadomo każdemu.

Rpta Hollenderską dawno jest zprzymierzona z Ottomańską Portą; przyjaźń z obu stron nigdy naruszona nie była; Hollendrzy, od początku niepodległosci swojej ciągle handlując w Tureczyźnie, starali się bydź przypodobanemi Wysokiej Porcie. Naostatek narod podzielił się na dwie strony; wkroczyli do kraju Francuzi, przymierze zawarli, które im całą RPtey potęgę i dochody w ręce oddało.

Straciła więc Hollandya niepodległosć swoię, pragnie z nią Portą zachować dawne związki; lecz w okolicznościach teraźniejszych Poseł w Turcyi mieszkac nie może. Niech więc ustępuje z tey stolicy; dawna zaś przyjaźń między Portą i Rptą w ten czas się odnowi, gdy Hollendrzy Francuzow zprzymierzeńcami bydź przestaną. Dan 16 Stycznia r. 1799.

D. 7. Poseł Rosyjski miał audiencyą publiczną. Obrządek był nadzwyczaj wspaniały, do którego powodem zamiana ratyfikacyi traktatu przymierza niedawno zawartego. Bogate podarunki P. Tamara i jego swiecie Porta ofiarowała; składały się z kosztowney tabakiery; drogich fater, dzielnych koni, materyi Indyjskich, i gotowych pieniędzy; podobne rozdano Ministrom Ottomańskim.

Dotąd z Egiptu nie mamy pewnego; lecz wielkie siły wkrótce wysłane będą na odzyskanie tej Prowincyi. Patriarcha Grecki z urzędu złożony przez intrygę swoich przeciwników, poszedł na wygnanie do Caissery w Azyi; ten przypadek zwłaszcza w dzisiejszych okolicznościach, wielkie wrażenie uczynił. Charakter i sposób myślenia ziednały nieszczęśliwemu mężowi w stolicy naszej szacunek powszechny.

D. 6. Małżonka Posła W. Britańni, Pani Spencer Smith, udawszy się zlicznym dworem na okręt Tiger, oddała kompanii wojsk morskich pod kommandą Podłótkownika Douglas będącey, chorągiew iedwabną, którą sama haftowała, pod znamieniem Jedności. Mówiąc do rycerzów Angielskich, iey były słowa, którzy za Oyczyznę krew nie raz przelali, nie potrzeba tych do męstwa zapalać, którzy onego dali dowod. Dość mi będzie ukazać hasło Jedności, pod którym walczyć macie połączeni z przymierzeńcami narodu naszego... Zatem okręt Tiger dał 21 razy ognia z armat, odpowiedziały w Tophana działa Tureckie, co dotąd nigdy się nie zdarzyło.

z Paryża 20 Lutego z Gazety Frankfurtzkiej.

Po długich sporach, Rada 500 ustanowiła podatek od soli większością 200 głosów przeciw 160. Powtadają że Król Jmć Katolicki zezwala nakoniec na przeyscie wojsk naszych przez Hiszpanią do Portugalii, pod tym iedynie warunkiem, ażeby Perignon bywszy Poseł RPtey w Madricie hetmanił. Z drugiey strony Generał Augereau dziś kommanderujący przy górach Pirenejskich, żąda aby iemu tak ważną wyprawę poruczono.

W pismach Rzymskich czytamy, że Król Jmć Dwóch Sicilii z naywiększą trudnością dał się nakłonić do opuszczenia stolicy Państwa swojego, i wyjechał do Palermo. Na radzie walney, którą dniem przedtym zwołano, Margrabia de Gallo prosił i otrzymał rozkaz powrócenia na poselstwo do Wiednia. Xiążę de Castel Cicala został Ministrem interessow zagranicznych; Simo-

netti obiół departament sprawiedliwości; Zurlo skarbowy.

Po oddaleniu się Admirala Nelson, powróciła do portu eskadra Portugalska, chcąc zapalić pozostałe okręta Neapolitańskie; lecz Kommandant lękając się iakiego z tąd w mieście przypadku odstąpił zamysłu. Fregata zaś Angielska w perzynę obróciła wszystkie statki i morskie magazyny na brzegach Pausilippe złożone. Niektóre okręta wiozące do Sicilii zabytki starożytne z Portici i Capo di Monte, w drodze zatoneły, z nienadgodzoną szkodą.

Listy Ankońskie potwierdziły niepomyślną wiadomość, iż wyprawa odsiecz do wyspy Corfou wioząca skutku nie wzięła. Trzy okręta widząc port ściśle zamknięty przez zkombinowaną flotę; powracać musiały, wytrzymawszy nawalność sroga; dwa zawinęły do Ankony; o trzecim gdzie się obrócił nie wiadomo. W tymże porcie gotować kazano kilkanascie lekkich statków, na podobną wyprawę.

Jeden z korsarzow naszych zchwycił niedawno Amerykańskiego po długiey i zwycięzcey bitwie; wzięty statek na rzece bliskó Bordeaux zatonoł. Między papierami Kapitana znaleziono patent, lettre de Margue zwany, z podpisem Prezydenta stanow Ameryki ziednoczoney Adams, dozwalający chwycić i do portow zprowadzać wszelkie okręta Francuzkie, na morzu Amerykańskim lub Oceanie.

Woda na Sekwanie cokolwiek spada; ieszcze iednak wielka iest. Wyrachować trudno szkody obywatelskie, wie zatopione, zalane pola, &c. na wielu mieyscach bliższych pomienionej rzeki na gwałt bito wołając o ratunek; podobne tym rapporta zapewne przyidą z innych Departamentow; Dyrektoryat i zgromadzenie Prawodawcze myślą zkąd wziąć summy potrzebne dla obywatelów którzy cały swój majątek stracili.

Minister wojenny pisał list okólny do Kommandantow Brigad, żaląc się iż nowozaciężni żołnierze od starszych nie tak dobrze, iakby się spodziewać należało, zostali przyiętmi, zkąd powstać mogą w woysku szkodliwe niezgody, do służby niechęć. Trzęsienie ziemi dało się uczuć na wyspach, które leżą nie daleko brzegow naszych, mianowicie w Oleron; szkody iednak znaczney nikt z obywatelów nie poniosł.

Reszta w Dodatku.

D O D A T E K
D O
KURYERA LITEWSKIEGO

*z Wilna 23. Lutego
6. Marca Roku 1799. we Szrode.*

Dokończenie z Paryża.

D. 7. w obu Izbach prawodawczego zgrupowania czytano urzędowe pismo Dyrektoryatu, o czynnościach armii Rzymskiej, dziś Neapolitańską nazwanej. 21. Stycznia Generał Championnet był atakowany przez Lazzaronów pomieszanych z regularnym wojskiem, i tłum ludu pospolitym ruszeniem uzbrojonego. Po trzydniowej walce, armia zniosła wszystkie przeszkody, do stołecznego miasta Neapolu wkroczyła; a Generał na miejscu dawnego rząd nowy postanowił. (Ta wiadomość wyciąga potwierdzenia.)

Zadanych nad ten szczegółów, żadnych raportów nie ogłosił Dyktoryat. W prywatnych listach znajdujemy, że armia pod Capua cierpiała niedostatek żywności; ponieważ Kommissarze i liwranicy trzymając się statecznie wkorzonego u nas zwycięzcy, pieniądze na swoją potrzebę obrócili; bliskiego buntu w obozie spodziewać się należało; gdy Championnet rozjątrzone mu rycerstwu óswiadczył, że w Neapolu są przygotowane magazyny.

W trzydniowych bitwach na polu wielka zapewne z obu stron w ludziach była klęska; rzekę Volturę trupami zarzucano. Nie na tym koniec. Gdy Championnet wkraczał do Neapolu, bronili się do upadłej mieszkańce; z okien i dachów ognia dawano; co stało się przyczyną spalania domów bardzo wielu. Słowem była ta rzeź, jakiej od dawnego czasu w świecie nie widziano.

Pod Havre eskadra Angielska krąży nieustannie. Port ściśle jest zamknięty. Rybackie statki jak tylko oddalają się cokolwiek od brzegu, zabiera nieprzyjaciel. Konsul RPtey w Charlestown powrócił do Bayonne, wioząc Dyktorytom odpowiedź Prezydenta Stanów Adams na propozycję do ugody podane Doktorowi Loghan, 46-rego Pensylwania Reprezentantem obrała do kongressu; biega pogłoska iż propozycję dobrze przyjęto.

Deputowani Piemontu, którzy bawia

(1)

w naszej stolicy, starają się usilnie, ażeby Ojczyzna ich do Francji była przyłączona; lecz podobno Dyktoryat nic nie uczyni przed podpisaniem pokoju lub ogłoszeniem wojny. Powiadają że Generał Baron de Mack otrzymał wolność powracania do Państw Cesarza Jmci. Ponieważ Agent Cisalpinski, chociaż nie uznany, dotąd bawi w Wiedniu, wnosimy że negocjacje nie są zerwane zupełnie.

To pewna iż Generał en chef Joubert raz trzeci prosił o dimissyą i otrzymał. Militarne talenta jego są znane; osobistych zysków nigdy nie szukał; zgadnąć trudno, dla czego służbę porzucił; przeciwnicy zarzucają że do strony przeciwny rządowi zawsze należał; czego dał dowód, gdy w Hollandyi kommanderując zrobił rewolucyą z własnego domysłu we 24. godzinach, nie poradziwszy się posłującego u Batawów Lacroix.

Ministrowie Szwajcarscy w Paryżu śmieje Dyktorytom przekładają przyczyny opóźnionego werbunku 18. tysięcy posilkowego żołnierza; dowodząc że pieniędzy na to nie przystano, nie założono magazynów. Óswiadczyli, że kraj wycieńczony nie może płacić kontrybucyi przez Rapiatę narzuconych, dotąd nie wybranych. Żądają podpisania traktatu handlowego, i oznaczenia pewnej granicy. Posłowie Batawów, Cisalpinów, Ligurów, i Rzymian tym tonem nie mówili. Dyktoryat w Lucernie zabronił współziomkom, ażeby odtąd bez rządowego pozwolenia Francuzom pieniędzy nie dawali.

Nie daleko Montpellier żyje rolnik, mający lat wieku swojego 152, przy tej zdrowia czerstwości, jakby tylko liczył 80. Pamięć ma wyborną. Opowiada bardzo dokładnie cokolwiek w tak długim życiu przeciagu widział, słyszał, i sam czynił; miał 53. lata na początku 18. wieku; narodzony w pierwiastkach panowania Ludwika 14, był świadkiem czasów szczęśliwych, gdy nauki, rękodzieła, gust i polor zakwitły w narodzie.

Donoszą z Hiszpanii, że Król Jmć Ka-

tolicki całej milicyi, i regimentom grenadyerow Prowincjonalnych do rychłego marszu gotować się rozkazał. Maytkom Amerykańskim, którzy na okrętach Angielskich służbę przyieli, zalecono powracać do Ojczyzny, która ich pomocy w terażniejszych okolicznościach potrzebować może. Nadzwyczajne zimna we Włoszech i całej Francyi nie tylko ludziom szkodziły, ale też w winnicach, morwach, i drzewach owocowych wielką klęskę przyniosły.

7. Officyerow z 19 półbrigady, których Nelson na okręcie Tonnant zahrał w Abukir, do portu Bayonne zawinęło, doznawszy w przeprawie cokolwiek ludzkiej klęsk i przykrości znieść mogą. Generał Bernadotte przed Direktoryatem oskarżony został. Uważano dobrze, iż wezwany do Paryża, codziennie inne mieszkanie obierał. Usprawiedliwił się nakoniec z uczynionych zarzutów, i do armii nad Renem stojącej powrócił.

Gubernator Litewski, uwiadamia Kredytow, bywłego Obozno Litt: JW. Pocięta, ażeby z dokumentami dowodzącymi pretensye swoje, w celu uzyskania należnej dla siebie satysfakcyi, stawiali nie zwłocznie przed Rządem Gubernskim Litewskim.

Podaje się do wiadomości: Iż w Roku terażniejszym 1799. na Kadencyi Trzykrólskiej Ziemstwa Pttu Grodzieńskiego odeszła Sprawa JW. Morawskich z Kredytowami, w której z przyczyny iż JW. Rozwadowska pozwała Morawskich i Kredytow onych pierwszykroć, decydowaną została powtórna Komportacya z terminem dnia 1. Marca według Kalendarza Rzymskiego Roku terażniejszego 1799.— Nie stawiający zaś jako to: Kupcy Peterzbursey, Tetau Maior, Woynilowicz Instygator Litewski, Downarowiczowa Chorążyna, Judycki Pułkownik, Dangiel Warszawski, Godebki i inni kondemnowanemi zostali, i znowu pozwani będą wedle praw krajowych, niepoisefionaci przez przybicie Pozwu do drzwi sądowych, co się przez Gazetę ogląda.

Izba Skarbowa Litewska podaje do powszeczhney wiadomości, że znajdujące się w Mieście Grodzie Piwowarnia Skarbowa z Karczmą Wygoda, i Kafenhauzem Roskosz nazwanym oddane zostaną na lat cztery w aręde przez publiczną Licytacyą; na która trzy terminy są naznaczone, pierwszy 4go, drugi 25go Apryla, a ostatni Maia 2go dnia Roku teraz idącego.— Zyczący zatem wspomnioną Piwowarnię z Karczmą i Kafenhauzem wziąć w aręde, mają się stawić do Izby Skarbowey z dostatecznymi na bezpieczeństwo Skarbu Kaucyami, i Zaświadczeniami tak względem swojej jako też Paręczników sytuacyi od Juryzdykcyi Sądowych wydanemi.—
Datum w Wilnie d. ^{22. Februarii} _{4. Marca} 1799. Roku.

Magistrat Wilen podaje do powszeczhney wiadomości, iż Folwarki Mieyskie w bliskości Miasta Wilna położenie mające wypuszczone będą w Aręde trzy-letnią pod kondycyami przy Licytacyi ogłosić się mającemi, termin pierwszy Licytacyi na dniu 27. drugi na dniu 16. trzeci i ostatni na dniu 12. Miesiaca Marca bieżącego Roku, w domie Sądowym Mieyskim Gościnny zwanym pod Nrem 10.

Ze dnia ^{28. Februarii} _{8. Marca} zacznie się publiczna Licytacya w Nowym Ratuszu na dole w Magazynie na przeciw Obwachtu, różnych Ruchomości, a przy tym Towary, Galanterie, Wstęgi, Pączochy, Trykotty, i inna różne Norimberkie Towary, także przez Licytacyą sprzedawane będą.—

W Domu Szambelanowey Sulistrowskiej na Skopowce pod Nrm 178. znajdują się do przedania Karety, Kolaski, Meble, i różne inne rzeczy; Ktoby chciał takowe kupić, ma się udać do Murgrabiego wyż wspomnionego Domu.

Karol Montwił Strażnik Powiatu Lidzkiego, pod czas ostatniej rewolucyi udał się do wojska. Pozostała żona Honora z Mazurkiewiczow, uprasza, ażeby o życiu jego lub śmierci, jeśli kto wiedział, donieść raczył do Konsistorza Wileńskiego.